

uoverensstemmende med almindelige Pensionersregler. Det er ganske vist meget vanskeligt at sige, hvor meget en Jordemoders Indtægt beløber sig til, thi om end man nogenlunde kan anslaa den faste Pengeløn, som i heldigste Tilfælde er 240 Kr., og ogsaa til Dels de Naturallemolumenter, som hyses hende, saa er det naturligvis overmaade vanskeligt med Hensyn til de Indtægter, hun kan have af sin Praksis, men jeg antog dog, at naar man lagde de faste Indtægter, dels Pengelønnen og dels Naturalhjelserne, sammen og dertil føjede et passende formentligt Gennemsnit af hendes øvrige Indtægt, kunde man nok komme op til 600 Kr., saa at disse 400 Kr. ikke kom til at afvige væsentlig fra den Pension, der ellers gælder efter vore Pensionslove. Dette skal jeg imidlertid henstille til Udvalgets Overvejelse. Jeg tror ikke, det er et meget stort Spørgsmaal, netop da det, som jeg bemærkede, kun gælder dem, der affædiges paa Grund af Alder og Svagelighed, og dernæst kun, naar de have gjort 30 Aars god Tjeneste. Med disse Bemærkninger skal jeg anbefale Lovforslaget til Tingets Velvilje.

W. Dinesen: Naar jeg ikke kan gaa med til en højere Pension fra Jordemødre, er det ikke, fordi jeg i og for sig mener, at den Pension, der foreslaas, er tilstrækkelig, men det er paa Grund af den Maade, paa hvilken Bestatningen eksisterer, altsaa den Maade, hvorpaa Pengene komme ind i Amtskassen, nemlig i det væsentlige fra Hartkornet, altsaa fra Landbruget. Det er ganske rigtigt, at Amtsrådet kan lægge en Del over paa Sogneraadene, men en stor Del kommer ogsaa paa Hartkornet, saa at det i alt væsentligt er Hartkornet, som bliver betyngt. Derfor er jeg imod enhver Forøgelse, saa længe denne Bestatning varer. Der gives en stor Mængde Ejendomme, som ikke høre til Hartkornet, ja maasse der er lige saa mange uden for Hartkornet som dem, der høre til Hartkornet. Jeg finder det derfor ganske urimeligt naar der som her skal være en Forhøjelse, for et Arbejde, der gælder alle Beboerne, vedblivende at lægge Beføringen paa Hartkornet, altsaa paa Landbruget. Det er af den Grund, jeg ikke vil kunne gaa med til Forhøjelsen.

Sjørdum: Det ærede Medlem fra Næsens (Bernsen) mente ikke at kunne slutte sig til mine Betragtninger om Pensionsforholdene. Jeg syntes dog at skimte gennem det ærede Medlems Udtalelser, at det i Virkeligheden ikke var, fordi han mente, at

det vilde være en for stor Pension for Jordemødrene, men han gik nærmest ud fra, at man maatte tage i Betragtning, at dette igen var at behynde Hartkornet. Jeg skal indrømme, at det jo til Dels er en Byrde for Hartkornet, og jeg skal ikke være uwillig til at indrømme, at dette i alt Fald paa mange Steder er svært behyrdet i Forvejen. Jeg synes imidlertid ikke, det burde være et Argument imod, hvad der her er Tale om. Det er meget rigtigt, som den højtærede Justitsminister bemærkede, nemlig at det vil vist nok være et temmelig ringe Beløb, der vil komme til at hvile paa Hartkornsejerne, selv om man gaar op til de 400 Kr., idet det, som ogsaa bemærket fra den højtærede Ministers Side, kun kan komme de Jordemødre til gode, der have faaet deres Afsted enten paa Grund af Svagelighed eller af Alder, og som tillige have tjent i 30 Aar. Jeg tror derfor, at hvis man skulde til at fordele, hvad der her er Tale om, paa samtlige Hartkornsejere i Landet, saa vilde det blive saa forsvindende, at man ikke godt af den Grund kunde nægte det, naar man føler hos sig selv, at der er noget berettiget deri. Naar det ærede Medlem vilde tage sig for at gøre en Slags Regnestykke i den Retning, vilde han sikkert komme til Erkendelse af, at det vilde blive i højeste Grad forsvindende. Hvis jeg ikke misforstod det ærede Medlem, mente han vistnok, at naar jeg havde udtalt, at Pensionsloven hjemler $\frac{2}{3}$ af den stift oppebaarne Løn, saa var det kun en fast Løn, der var Tale om. Men det forholdt sig ikke rigtigt, der tages andre Ting med ifølge Pensionsloven af 5te Januar 1851 § 4. Der vil man se, at Naturalhjelserne, naar der er fastsat en bestemt Pengesum, ogsaa tages med og ligeledes tages Sportler med, f. Eks., hvor de ere bevilgede til Skrivepenge, og andre ubiisje Indtægter, fri Bolig, Embedsjord, Brændsel og Lys m. m. Der vil det ærede Medlem altsaa se, at det kommer til at staa noget i Forhold til det samme som Jordemødrene, idet de ogsaa til Dels, som det ærede Medlem bemærkede, ere lønede gennem Naturalier og andre ubiisje Indtægter. Jeg tror derfor, at det staaer i temmelig nært Forhold til Pension, og jeg vil ogsaa godt være med til at indrømme det samme, som den højtærede Minister sagde, at naar de have tjent flittig og paalidelig i 30 Aar, saa kunde man være med til at bevilge dem denne Præmie. Jeg haaber for øvrigt ogsaa, efter hvad der er fremkommet fra andre ærede Talere, at der i saa Henseende vil blive gjort et Fremskridt her i Tinget; jeg haaber, vi maatte komme op til de 400 Kr.,